

CENTRE CATALÀ

BUTLLETÍ MENSUAL D'INFORMACIÓ PER ALS SOCIS

ANY X - MAIG-JUNY - CARACAS: Av. Los Samanes, 14 - La Florida - Telèfon: 55.02.60 - N° 105-106

C. A. Centre Català

Segona relació d'accionistes:

- 42 Sr. Ferran Gómez
- 43 Sr. Armand Trafach
- 44 Sta. Núria Peyró
- 45 Sr. Hèlios Silvestre
- 46 Sr. Josep Gràcia
- 47 Sr. Ramon Trafach
- 48 Sr. Antoni Graciani
- 49 Sr. Pere Muñoz
- 50 Sr. Josep Berge
- 51 Sr. Carles Miralles
- 52 Sr. Josep Montcanut
- 53 Sr. Anicet Masagué
- 54 Sr. Josep Soler Batlle
- 55 Sr. Nicolau Pucurull
- 56 Sr. Andreu Altaba
- 57 Sra. Felisa Gimeno
- 58 Sr. Linus Moulines
- 59 Dr. Francisco Tabernero
- 60 Dr. Francisco Tabernero
- 61 Sr. Jordi Planas
- 62 Sr. Ernest Rosa
- 63 Sra. Concepció Faixo
- 64 Sta. Dalia Alberó
- 65 Sr. Ricardo Alberó
- 66 Sr. Albert Compte
- 67 Sra. Assumpció Jiménez
- 68 Sr. Enric Moreno
- 69 Sr. Joaquim Ferrer
- 70 Dr. Joaquim Massa
- 71 Sr. Dionis Paesa
- 72 Sr. Agustí Zarain
- 73 Sr. Florenci Guix
- 74 Sr. Josep Ros
- 75 Sr. Llibert Jaume Batallé
- 76 Sr. Ferran Roca
- 77 Sr. Miquel Fenoll
- 78 Sra. Rosa Maria Brunet
- 79 Sr. Ramon Jové
- 80 Sr. Joan Fronjosà
- 81 Sr. Josep M^a Galofré
- 82 Sr. Ramon Artigas
- 83 Sr. Joan Prats
- 84 Sr. Antoni Rivas
- 85 Dr. Carles Pi i Sunyer
- 86 Sr. Lluís Grau
- 87 Sr. Josep Devesa
- 88 Sr. Joan Rovira
- 89 Sr. Francesc Sabat
- 90 Sr. Pere Cabré
- 91 Dr. Joan Bofill
- 92 Sr. Josep Solà
- 93 Sr. Sebastià Martí
- 94 Sr. Màrius Rosas
- 95 Sr. Manuel Mainou
- 96 Sr. Manuel Rebes
- 97 Sr. Manuel Rebes
- 98 Sr. Pere García Lamolla
- 99 Sr. Josep Rabassó
- 100 Sr. Josep Rabassó

Hem arribat a les 100, ara anem per les 200.

CASA DE PROPIETAT

Hem de començar per dir que l'èxit que representarà el que el Centre Català de Caracas estigui allotjat en uns locals propietat dels seus socis, no recau ni en la Junta Directiva ni en la Comissió Promotora del "Centre Català C. A.", i si sols en els propis socis-accionistes. Aquests socis-accionistes han respost a la voluntat sobirana de les diferents Assemblees Generals que repetidament han senyalat la necessitat que el Centre Català s'alliberés de la subjecció que representa l'estar allotjat, pagant un elevat lloguer, en una casa de propietat particular. Repetim, i cal que tothom ho entengui així, que l'èxit és i serà únicament dels socis que amb voluntat i sentit de cooperació adquirixin una o més accions per a formar el capital bàsic per a la compra de l'immoble.

Moltes vegades en converses entre els socis, aquelles converses en les quals es fa intercanvi d'idees i que per tant són altament positives, s'ha plantejat la qüestió de si els catalans som individualistes o bé tenim un sentit de treball de conjunt. Si m'és permès, hi diré la meua. Els catalans som individualistes en allò que atany a la nostra personalitat; no ens plau que ningú n'intenti la disminució. Ens plau tenir iniciatives i portar-les endavant. Se'ns ha volgut negar el que tinguem les qualitats necessàries per actuar conjuntament, car l'individualisme, diuen, ens domina. Creiem que això no és pas cert. Amb exemples més que amb simples observacions demostrarem el contrari. A Catalunya han florit les germanats, els orfeons, les entitats esportives, els grups excursionistes, els grups escènics i les cooperatives. Quan els catalans han estat lliures, s'han agrupat en partits polítics i en organitzacions obreres d'una gran potència. A fora de Catalunya i en tot temps, els catalans s'integren en entitats i fan teatre i dansen ballets i canten cançons i fan esports i actuen constantment en forma coordinada. N'hi ha prou de veure ballar sardanes, la nostra dansa nacional, perquè ens adonem que som un poble en el qual actua el sentiment de solidaritat humana.

La constitució del "Centre Català C. A." és una prova palesa d'aquest aglutinant que hi ha en nosaltres.

En un altre lloc d'aquest Butlletí, hi podrem llegir la llista dels socis que ja han adquirit accions. Després d'imprimir-se aquesta llista, altres noms s'hi hauran afegit. Ara bé, és possible que algun soci no vulgui comprar cap acció, o sigui que no vulgui fer obra social conjunta amb els altres companys. ¿Quines poden ésser les causes d'aquesta actitud negativa? Tractarem de presentar-les.

Per dificultats econòmiques. Es aquesta una causa ben legítima. Cada u sap les seves possibilitats. Amb tot, pregariem a qui es troba en aquesta situació, en la que molts ens hem trobat en la vida, que estudiï bé el Pla de subscripció d'accions i en tot cas que parli amb algun company de la Comissió Promotora que estem segurs que li ampliaran les facilitats fins al màxim. L'aspecte econòmic individual no ha d'ésser obstacle per a ningú.

Per ésser contrari a l'adquisició del local. Ningú ni en les Assemblees ni posteriorment en ocasió de rebre el Prospecte del "Centre Català C. A." no s'ha manifestat contrari a dita adquisició. Per tant, no és lògic que es parli més d'aquest causa.

Per egoisme. La paraula egoisme vol dir "immoderat amor a si mateix". Pot haver-hi un soci que endut per l'egoisme no vulgui cooperar en l'acció col·lectiva. Es un d'aquells que estima més els seus diners que els companys i l'obra conjunta. Aquest tipus d'egoisme és una deformació mental que pot produir-se en elements que han fet diners,

amb el seu esforç o l'esforç dels altres, i això els ha fet extremadament gasius. Són, simplement, rics-pobres. Rics en diners, pobres en qualitat humana.

Per deixadesa. N'hi ha d'aquests. Són els que ho deixen tot per demà. Són els que no resolen les coses així que es presenten. Són simplement mandres, cosa que no els fa gens de favor.

Per considerar-se importants. D'aquests també n'hi ha i no deixen d'ésser un xic còmics. Ells ja pensen col·laborar però, com que són gent important, esperen una visita particular on, donant-se importància, accediran amb un aire protector a unir-se als socis de bona voluntat. En psicologia reben el nom de megalòmans.

En determinades revistes és freqüent que surtin uns qüestionaris, destinats a què l'element que el contesta pugui, unes pàgines més endavant, trobar especificat el seu temperament, caràcter o tipus de personalitat. Doncs bé, proposem als nostres estimats consocis que encara no han subscrit cap acció que tractin de veure en quina causa es troben inclosos. Serà una manera, profitosa, de tractar de conèixer-se un mateix. I això sempre és útil.

Preguem de nou a tots els socis del Centre Català que llegeixin amb la màxima atenció el Prospecte del "Centre Català C. A." perquè puguin veure la finalitat complexa i positiva de la compra d'un local.

Vindrà un dia que farem festa grossa per a la inauguració del local propi i tots voldriem veure que tots els que hi assisteixin siguin socis-accionistes.

MARC-AURELI VILA

BUTLLETI

Direcció i administració:

GABRIEL BARBETA

Dibuixos:

LLUIS FLOTATS
i ALLOZA

Correcció:

GRANIER-BARRERA

Gravats:

PERE CASALS

Imprenta:

EDITORIA GRAFOS, C. A.

Col·laboradors del present número:

CAPDEVILA, J.
ESPINASSA, ANTONI
FLOTATS, LLUIS
GISPERT, MARIA
GRANIER-BARRERA
ROIG I MARQUES, R.
ROSSETTI, FRANCESC
VILA, MARC-AURELI

DES DE CATALUNYA

Llum mediterrània

I LA LLUM FOU

Com resplendeix avui la mar immensa!
Quines llusssors d'espai i d'infinit!
Quin enlluernament, i quina intensa
claror latent inunda l'esperit!...

¿D'on prové aquesta llum tan brava i pura
que perpetua estàtica el moment?
¿D'on neix aquesta força que perdura
invisible, radiant i transparent?

¿Com pot imaginar-se l'existència
diürna i eternal d'aquesta llum?
¿De quina inextingible procedència
es renova constant i no es consum?

Miracle permanent que es manifesta
omnipresent, gloriós i universal,
que, esvaint les tenebres, sempre resta,
entre albares i postes, immortal.

La glòria de la llum és tan divina
que no hi ha res que venci el seu esclat:
fins l'ànima extasiada s'il·lumina
amb l'encís de la seva claredat.

La vida esplendorosa mai encara
la inesgotable llum no ha vist morir,
i, amb cel i terra, l'univers s'amara
d'aquesta mar d'atzur que no té fi.

Diversa, incomparable, extensa, viva,
tothora fugitiva i existent,
té la grandesa clara, impositiva,
que es lliura, joia intensa, resplendent.

Diàfana es revela a si mateixa,
i no coneix els límits de l'espai,
i on fonedissa mor, torna a renéixer
més pura i més esplèndida que mai.

Llum prodigiosa, olímpica i serena;
misteri d'insondable immensitat;
dilatada visió sense carena;
dimensió persistent de llibertat.

Per tu, la Vida es mostra enlluernada,
i es creen els miratges del desert;
per tu, irisant, s'estimba la cascada
pels ressonants abismes que s'ha obert.

Per tu, són meravelles espaioses
les illes sense nom dels oceans,
les neus dels pols, cales silencioses
i els horitzons remots dels meridians.

Per tu, trèmul argent la pollancreda;
per tu, l'abella brunz amb ales d'or,
l'esbadella el capoll la rosa freda
i llampurnen les gemmes del tresor.

Dónes color a les roques i als plomatges
i encéns castells de núvols pels cimals,
i omple de verds les prades i els bos-
[catges]
i de somnis les selves tropicals.

Amb tu esdevenen blaves les muntanyes;
daures les boires, l'aire i el perfum,
i fins la terra sent en les entranyes
la filtració fecunda de la llum.

I rovellant per segles de mudança
el temple, la piràmide i el mur,
ets visió, el record i l'esperança,
del present, del passat i del futur...

Oh, llum d'albors en platges levantines!
Llum del migdia encesa i palpitant!
Llum de la tarda, enyor de les alzines,
t'adorms sentint la font remorejant!

Ets alegria i goig en primavera;
ets, a l'estiu, la joia de la mar;
en la tardor, l'encís de la ribera,
i ets, a l'hivern, llegenda de l'esguard.

Per a l'infant ets un naixent de dia;
al tàlem nupcial, somris d'amor,
i ets el darrer consol en l'agonia
del vell que et fita els ulls plens de llangor.

I quan morent et fons en la vesprada
i t'escoles serena cap als cels,
ens envies encara una besada
amb la llum argentada dels estels.

Francesc Rossetti

Malgrat.

TEATRE CATALA

En la seva XXXI funció de teatre català a Caracas, el Grup Escènic va presentar, la vetlla del 3 de juny, l'obra *La vida d'un home*, d'En Feliu Aleu.

Comentem de primer l'obra en ella mateixa i independentment de la interpretació que li donaren els nostres artistes. En el nostre criteri, es tracta d'una obra poc equilibrada. Entre el primer i el segon acte hi ha una diferència molt notable i quasi sembla que no sigui escrita pel mateix autor o bé que es tracti d'actes de dues obres diferents. En el primer acte, hi ha un excés d'escenes divergents que cerquen de donar la impressió de l'activitat d'un cafè prop d'una estació de tren, cafè que actua a manera de sala d'espera. Tot passa a Granollers. Coneixem de molt temps l'ambient que rodeja ambdues estacions de la vila capital del Vallès Oriental i podem dir que considerem que l'autor de l'obra no assolí treure tot el partit que l'ambient dels cafès propers a dites estacions pot proporcionar.

La "comèdia" en miniatura de la Coloma i l'Agustí—el barber—fa, sempre segons el nostre criteri, més mal que bé al primer acte.

El segon acte és sens dubte el més ben lligat i que salva l'obra. Tres personatges en escena,—la Maria Baliarda, Quimet del Carril i Mossèn Anselm—, rondant al voltant dels moments tràgics que tots tres viuen, assoleixen un grau molt alt de dramatisme que s'emporta l'interès del públic.

L'últim acte és un xic forçat; però manté l'atenció de l'auditori. En el camp de l'aplicació del dret militar hi ha falles greus i bé calia que l'autor s'assessorés en escriure l'obra. Però calia que l'innocent, en l'espai d'unes poques hores noc-



T. Espinassa i A. Bartolomé en una escena del segon acte

turnes, passés de l'estat de condemnat en capella a plena llibertat. Molt bona l'escena entre el capellà i Quimet del Carril, on dues persones parlen sense conversar.

Sobre el fons de l'obra i deixant estar el conflicte tantes voltes presentat de l'acusat que es nega a dir on era durant els fets delictius per tal de salvar l'honra d'una dona, bé cal senyalar que la doble personalitat del Quimet del Carril, l'home que tot ho veu a través de les activitats remuneratives però que guarda dintre seu quelcom d'humanitat, és interessant.

Parlem dels interpretadors de l'obra. Tres figures es destaquen clarament i són les que ja hem citat. Les tres foren interpretades magníficament per Teresa d'Espinassa, Albert Bartolomé i Carles Serrano. Dos actors i una actriu que en tot moment dominaren l'escena amb un gran sentit de realisme. Cada un d'ells mereix tots els elogis.

August Coll en el paper de Cinto Baliarda estigué també a l'alçada. Potser l'estat de l'home intoxicat per l'alcohol ingerit en les hores d'angúnia no fou del tot ben ajus-

tat. En l'amic Coll hi ha una magnífica qualitat d'actor que cal que treballi amb entusiasme.

Nuri Peyró interpreta la noia enamorada, tafanera, però no pas massa llesta. Ho feu bé en tots conceptes i ens va agradar com sempre.

Entre els altres intèrprets i pel paper que els tocà fer, cal senyalar Concepció d'Espinassa, la Coloma, a la qual sols hem de reptar per no haver estudiat prou el que navia de dir; en Xavier Auli, l'Agustí, que ha de procurar dominar un xic més el paper; en Miquel Nogués, fent de Galobardes, l'amic sincer de Cinto Baliarda, força ajustat a la seva comesa en tot moment; en Jaume Janer, el recader, un recader ben interpretat. Se'n sortí molt airós en Salvador Girbau en el paper de Tano Tartano. Volem dir uns mots referents a Jordi H. Beltran qui féu del músic Mascagni. En ell s'està despertant amb èxit l'actor. En aquesta obra actuà sense encatronament, com ha succeït amb altres.

Tots i cada un dels altres actors i actrius Josep Joan, Jordi Vallespin, Manuel Mateos, Domènec Gelabert, Jordi Espinassa, Josep Lluís Miñarro, Maria dels Àngels Puig, Concepció Ximénez, Maria Antònia Pinazo, Joan Álvarez i Marta Puig donaren tot el que pogueren de si. Són gent nova a l'escena d'on sortiran les nostres futures actrius i actors. Cal que treballin molt i que en les hores de lleure tractin de llegir força teatre. Al cap i a la fi, ells són l'esperança del teatre català a Caracas del dia de demà.

En finalitzar l'interpretació de l'obra el director, Josep Galofré, féu constar que la direcció havia estat tota d'August Coll. Cal doncs felicitar aquest últim, director i actor en una sola peça, per l'esforç realitzat i creiem que és un gran encert de l'amic Galofré l'esperonar en Coll. Molt hi guanyarem tots en tenir elements que puguin complementar el treball de direcció.

Poc públic. Què passa? ¿És que el públic català de Caracas es desentén del nostre teatre? ¿És que les obres no atrauen el públic? Bé caldria fer una enquesta perquè tothom donés lliurement el seu parer sobre l'orientació que s'ha de donar al nostre teatre. Suggerim aquesta idea als estimats i abnegats elements que any darrera any ens han permès veure teatre en la nostra llengua en la capital de Venèçuela.



Una escena de conjunt del nostre Grup Escènic

M.-A. V.



DEL "CENTRE"

NIU D'ART

La vetlla del dissabte 13 de maig, la Joventut organitzà amb molt d'encert una sessió de Niu d'art. Tal vegada la preparació ràpida impedí que el públic, ja nombrós, no en fos més encara. Tots i cadascun dels participants hi posaren el cor, i el resultat, per parts o en conjunt, va ésser tan reeixit com agradable, amb ben poques falles. Potser algun repertori poc adequat a les circumstàncies i a la gràcia natural dels executants, una proporció encara petita de coses específicament catalanes—que no significa, de cap manera, exclusivament arcaïques, folklòriques ni menys ensopides—, però tot excusable i ben encaixat dintre la totalitat.

No és possible ressenyar en detall cada número. Limitem-nos a agrair a tots i cadascun dels participants, i a la Joventut en general, el bon moment que ens van oferir.

Prengueren part a la festa:

RADIO POCHOLA T. V.

Elenc

Director: Ricard Garcia López, "Malin".

Intèrprets: Maria Antònia Pinazo, Xavier Goicoechea, Manuel Panero, Anna Amèlia Díaz, Francesc Pérez, Alfred Muñoz, Carles E. Borges, Domènec Gilabert, Mercè Lefia, Marisela Silvestre, Valenti Panero, Jordi Espinassa, Raúl Rivas, Sergi González.

Altres actuant: Maria dels Àngels Puig,



Ball "Els mariners", per les senyoretes M. A. Puig, Gina Rabassó i Marta Puig



Polca "Capseta de música", dansada per la pubilla Marta Puig

Marta Puig, Gina Rabassó, Dolors de Díaz, Enriqueta Jurado (pianista), Joan Peña, Ferran Carreras, Jaume Castillo, Jordi H. Beltran, Ramon Masoliver, Manuel Prades.

★

Els nostres Ballets de Catalunya no paren amb les seves danses i el diumenge 28 de maig fou al Centre Mérida on van anar a fer conèixer les nostres danses, en un festival organitzat pel Centre Mérida amb motiu del lliurament dels premis d'un torneig de Boles Criolles interclubs, en el qual van prendre part la Secció de Boles Criolles del Centre, la qual si bé solament quedà en el tercer lloc, en canvi guanyà els campions.

Els bailadors, les seves famílies, així com els components de l'equip de Boles Criolles i les Juntetes Directives del Centre i del Catalònia F. C., que també foren invitats, van ésser obsequiats amb un dinar consistent en la típica ternera criolla. En acabar l'acte el President del Centre Mérida va fer un parlament en el qual cal destacar la felicitació als Ballets de Catalunya i l'oferiment que va fer del seu local social a tots els catalans. Moltes gràcies, amics del Centre Mérida, i ja sabeu que estem a la recíproca.

A PUERTO AZUL

El Club Puerto Azul té la cortesia d'invitar, repetidament, els socis del Centre i llurs familiars a gaudir de la platja i les instal·lacions, totes excel·lents, d'aquella societat. El Centre ha tractat de correspondre en part a l'amable hospitalitat rebuda amb sengles actuacions de Ballets de Catalunya i l'Orfeó Català. Aquest agradós intercanvi dura des del mes d'abril, amb gran satisfacció per part nostra i esperem que també dels invitats.

El diumenge dia 15 de maig un bon nombre de famílies del nostre Centre va traslladar-se a les magnífiques platges del Club Puerto Azul, on havien estat gentilment invitats tots el socis, amb motiu de fer-hi els Ballets de Catalunya una exhibició de danses catalanes. Fôrem a dotzenes els catalans que ens trobàrem en aquelles magnífiques platges on vàrem passat un dia ben divertit i que va finalitzar amb una presentació dels nostres ballets, que com sempre varen assolir un gran èxit. Des d'aquí donem les més expresives gràcies a la Junta Directiva del Club Puerto Azul per la seva gentil invitació.

El diumenge 21 de maig, Ballets de Catalunya delectaren un nombrosíssim públic a la Concha Acústica de Puerto Azul exhibint danses populars i folklòriques de la nostra pàtria. Com sempre, tant la música com el ric i escaient vestuari i sobretot les danses en si plagueren moltíssim i recolliren aplaudiments nodrits. Potser caldria vigilar sempre una mica la part d'acústica en allò que pertoca a la reproducció mecànica de la nostra música, per a aprofitar, millor encara, escenaris tan apropiats com aquell.

★

El dijous dia 1 de juny el nostre bon amic Benvingut Miralles, cronista oficial cinematogràfic, ens projectà el film dels darrers actes celebrats pel Centre, que foren presentats amb gran realitat.

Agraïm a l'amic Miralles la tasca desmenrotllada en pro del Centre.

★

Per tal de resoldre alguns assumptes familiars, ha sortit cap a Barcelona el nostre Secretari General. Desitgem a l'amic Daniel Girbau una bona estada a Catalunya i esperem que torni aviat, car aquí ens farà molta falta.



Catalònia Volibol - Colegio Las Acacias

El dia 20 de maig, al camp del Col·legi Las Acacias, el nostre equip de volibol es disputà un magnífic trofeu, donatiu de la nostra simpàtica pubilla Marta Puig.

★

De passar unas llargues vacances per diversos països sud-americans està de retorn el nostre consoci i amic Agustí Zahrain.

★

ELOGIS AL CENTRE

El primer número del Butlletí de la Direcció de Ciutadania de l'Associació "Pro-Venezuela" (maig de 1961) va lloar algunes de les activitats del Centre Català de Caracas. Agraïm molt aquests elogis i ens plau publicar-ne la traducció:

"Ha arribat a aquesta Direcció de Ciutadania el Butlletí mensual del Centre Català, molt ben imprès, amb notícies molt interessants i, en especial, amb una crida a tots els catalans residents al país per a cobrir les accions i construir el Centre Català en edifici propi, aspiració lògica i que sabent l'esperit d'aquest abnegat poble serà, en data no llunyana, una feliç realitat.

No poguérem assistir a la conversa que sobre Picasso donà al Centre Català el pintor Lluís Flotats. Una reunió acordada precisament per a aquella nit ens obligà a assistir-hi, deixant al nostre esperit el sentiment de no poder haver compartit al Centre Català l'estona d'harmonia que sempre s'hi gaudeix i escoltar, en veu tan autoritzada com la del pintor Flotats, la seva dissertació sobre el gran Picasso."

★

L'amic Josep Serrat va demostrar una vegada més la seva estimació a Catalunya i el Centre, quan amb motiu de celebrar-se el darrer Niu d'Art va fer un donatiu per subscriure una acció per l'adquisició d'un local propi a nom del President Lluís Companys. La gesta del nostre consoci Serrat ens va ensenyar com es pot ajudar el Centre i ensems honrar els grans homes de la Pàtria. La Junta Directiva agraeix a l'amic Serrat

l'exemple que ens ha donat i cal dir que ja ha donat els seus fruits, com ho demostra que un grup de catalans ha subscrit una altra acció a nom del màrtir Joan Peiró.

★

La Junta Directiva agraeix al nostre consoci senyor Josep Soler el seu donatiu de 500 bolívares per a ajudar les finances del Centre. Moltes gràcies, amic.

★

De viatge cap a Europa ha sortit la nostra consòcia i amiga l'escriptora catalana senyora Maria Gispert de Filella. Per encàrrec de la Junta Directiva i del Patronat de Cultura Terra Ferma, la senyora Gispert presidirà una comissió de socis del Centre Català que ens representarà en els Jocs Florals de la Llengua Catalana que es celebrarà a la ciutat italiana d'Alguer. Desitgem a la senyora Gispert un bon viatge i un feliç retorn.

★

El dimarts dia 20 de juny morí a Caracas Na Teresa Antich de González, esposa del nostre benvolgut ex-President Segon González. Fem arribar el nostre més sentit condol a la família González-Antich, i especialment a l'amic González, que tantes vegades ens ha presidit en la tasca de dirigir el nostre Centre.

★

ALTES DE SOCIS

Carles Ayerbe Vallescà
Ferran Santaella Negre
Cèsar Borràs López
Lluís Ferran Leal Munarriz
Josep Antoni València Ruiz
Francesc Castilla Tylen
Angel Ubanell Trayter
Carles Calvo Morante
Albert Puigmiquel Lis
Ramon Llaveria Ramon
Enric Argibay Azcona
Joan Planell Tur
Tomàs Balagué Ascaso
Rafael Fernández Martínez.

BAIXES DE SOCIS

Per falta de pagament:

Conrad Triviño
Ramon Martínez
Rafael Bilbao
Josep Arnau Ponte
Julià Duarte Esteban
Geroni Vicen Puig
Felip Sàez San Félix
Josep Arnal Balari

Voluntàriament:

Eugeni Robreño
Juan Marcos González
Josep Lluís López López
Ramon Lastre Rodriguez
Antoni Cruells
Manuel Alayeto
Antoni Dordad
Armand Raga
Pere Vallejo Valero

★

SOCIS ALS QUALS NO ARRIBA LA CORRESPONDÈNCIA PER ESTAR L'ADREÇA EQUIVOCADA

Josep Martí
Domènec Gelabert
Emili Obreron
Pere Xicart
Lluís Mateo
Francesc Juan Pillado
Felip Urbina
Pere La Huerta
Ramon Faus
Candelària Escolà de Terrades
Joan Ferrer
Eduard Cortinas
Gràcia Hernández
Macià Sanllehi
Josep Gallofré
Rossend Carrasco i Formiguera
Benjami Rosell
Josep Busquets
Joan Albi
Lluís Jadraque
Calixte Barberà
Josep M^a Pons
Eduard Pecchio
Joaquim Escolano
Francesc Mulero
Josep La Cueva
Pere Casellas
Salvador Rodrigo
Faust Mallonc
Vicenç Hoyos
Alfons Gregori
Jesús Trallero
Gerard López López
Esteve Agay

*Catalans:
La Coral nessesita la
vostra col.laboració*



Escena del batre a Aragón

Dibuix d'ALLOZA

Records de noi a Catalunya

L'ERA

Les tardes de juliol ja són calentes, el sol bat sobre el camí i la part del darrera de la casa a bona calda.

Cap a l'esquerra es sent el cant, ja enronquit per la pols i el cansament del dia, dels homes que baten blat sobre una era. Des d'ací es veuen les mules que volten i volten amb els ulls tapats, i acompanyant-les el cant del batedor, que en el centre manté la corda i va cantant. Altres homes amb forques de fusta fan voleiar i amunteguen les garbes desfetes sota les potes de les mules.

A la dreta complementa l'harmonia musical el dring dels bogits que van vessant els seus catúfols per a mantenir el safareig ple a pesar del consum diari d'aigua, per a regar les hortes veïnes.

Un vel de pols blanquinosa cobreix tota fulla prop del camí, però la terra es veu humida en unes feixes i en altres fins i tot fangosa. Aquí comencen a acolorir-se uns pebrots de morro, allà unes tomates de pometa envernissen la seva pell que va fixant el seu to rosat a la llum de l'estiu.

Les grogues papallones voleien sobre les clapes humides. Tota la natura, aclaparada, atùida per la calda estival, escolta quieta i serena la música dels bogits riallers i els cants al goig del treball productiu que vénen de l'era.

Els quatre nens es torren al sol, enfortint les seves delicades personetes, corrent d'ací i d'allà darrera les papallones i les sargantanes i els seus xiscles juganers posen les notes altes de contrast en la simfonia de la tarda.

L'Enriqueta té onze anys i moltes vegades és l'encarregada dels nens. Amb la seva companyia els horitzons s'engrandeixen molt. És la nena gran més bonica que coneix en Jordi.

Té cabells rossos i arrissats, d'un color de mel, té els ulls blaus de mirada càlida i acaroadora; moreneta clara, amb la cara ovalada, fina, delicada, la boca potser una mica ampla amb llavis encesos que sempre sembla que somriuen.

Acompanyats de l'Enriqueta, els nens van a l'era que tant els crida l'atenció amb el seu brogit del batre. ¡Quina quantitat de soroll i moviment!

Hi ha tres rotllanes de batedors i en cada una un home al centre, que amb un fuet a la mà dreta i aguantant una corda amb l'esquerra va cantant cants que donen sensació d'eufòria, d'alegria interior. Sembla que tot l'esperit s'elevi per a glorificar la Terra mare que ens dóna aquest blat. L'home que canta és el centre d'aquest nucli rodejat d'homes que van expandint i tornant a apilar sota les mules el blat daurat.

Tot el grup es veu nimbat d'un polsim fi, com d'or. En Jordi ja ha decidit que, quan sigui gran, serà l'home que canta i fa voltar les mules. És a dir: el magne sacerdot d'aquest ritu majoestuos que fa unió religiosa entre l'home i la Terra mare.

Realment, en Jordi poc podria explicar aquesta sensació de religiositat pagana que omple tot el seu ànim mentre, expectant, erecte tot ell, gira els ulls d'un grup a l'altre, admirant des de les immenses palloles i els pits solemnes fins als peus descalços dels homes que fan la feina del batre.

Els homes semblen lliurats tots ells a un desfici voluptuós, total, esgotador, amb plena felicitat fecundadora. Si en Jordi pogués explicar-vos tota aquesta impressió, us diria que ha descobert la primera veritat religiosa, que ha trobat a l'era el temple

sacre fet per l'home, per a donar compliment al magne ritu de l'expressió del seu sentiment íntim i superior, des d'on s'aixeca per l'espai el cant a la vida plena de felicitat i glòria, cant de victòria i virilitat, cant de vida triomfant. Aquests homes que baten són els veritaders sacerdots i home i natura queden fosos aquí.

Del connubi sagrat d'avui sortirà net i polit, petit en volum, suprem de valor simbòlic, el gra de blat que ens donarà el pa de cada dia.

L'Enriqueta, rodejada dels altres nens, donats al vent els seus cabells, és la verge infantil que rep l'oració sagrada d'aquest temple.

Tot el grup infantil, corprès de l'espectacle, és un símbol; el símbol de la perdurabilitat de l'home, de la continuïtat de la raça.

¿Podríeu imaginar l'emoció sublim d'en Jordi, quan un heroi fornit el carrega fins a portar-lo al costat del suprem sacerdot, on pot agafar una punta de la corda que aguanta les mules? Diríeu que aquests homes inspirats pel propi sagrament del Treball han estat també colpits pel valor simbòlic. I el nen, elevat per sobre de tot somni, és, per un instant, el centre nuclear de tota l'escena.

Oh, emoció infinita de Glòria i Majestat! Transportat, transfigurat, elevat tot el seu esperit per sobre de les petiteses humanes, fet símbol d'aquest acte gloriós... Somriu, al mateix temps que unes llàgrimes de felicitat llisquen de les seves parpelles.

En Jordi perdria la sensació d'existir, si no fos aquest nus a la gola que ofega el volcà d'emocions que vol rebentar-li el pit. Dintre del seu crani no cap el pensament de tanta glòria. ¡Mai més no podrà trobar una glorificació major! ¡Que gran, que bella, que esplèndida és aquesta consagració! Jordi ja és un iniciat. Jordi ha sentit avui, per a no oblidar-la mai més, la glorificació sagrada del Treball i de la Terra mare.

I els homes riuen; aquests homes que haurien d'estar esgotats d'aquest lliurament passional que dura hores i hores, riuen plens de goig, de satisfacció espiritual, i d'aquesta emoció neixen noves energies. El blat voleia més alt, el polsim s'intensifica. Jordi perd de vista el món exterior. Tot, al seu volt, és un càlid llambreg de llum de glòria. I el cant del Mestre s'aixeca més ferm, més victoriós. Les mules augmenten el seu trot i la llum del Sol que comença a baixar cap a la posta vibra en tot.

La vibració, d'etèria, es torna física. Es sent aquest vibrar de vida, de llum, de força, de potencialitat engendradora. ¡Oh era! Oh temple! ¿En quin altre lloc l'home ha fet més sublim un acte religiós?

I Jordi, exaltat, queda fos, perdut enmig d'aquesta ofrena col·lectiva.

Les mules moderen el seu trot, el cant del seu conductor es va calmant per agafar tons melòdics, suaus, perseguidors de quietud. S'aprima la pols. Els altres nens es veuen ja formant el grup que rep l'ofrena d'aquest acte.

Ara ve l'hora de separar la palla i el boll i d'amuntegar el blat polit i net. En Jordi sent coïssor a tot el cos. Enganxat a la suor pròpia té boll sobre tota la pell. Així retorna a l'existència humana l'esperit infantil que s'havia perdut en l'elevació religiosa d'aquest ritual magnífic.

Qui no vulgui pols que no vagi a l'era! No és pas, però, la pols que fa la cosa; és el boll que es clava a la pell amb una coïssor llarga, inacabable.

Malgrat tot, amb pols, amb boll, amb suor, Jordi creu que val la pena de debò anar a l'era.

Mireu com s'estufa la palla per un costat! ¡Mireu com el vent s'emporta el boll que uns homes escombren i amunteguen! Mireu, finalment, la pila de grans de blat com va creixent!

No heu menjat mai blat acabat de batre? Proveu-lo! Veureu com serva tota l'essència espiritual de l'ofrena en què acaba d'intervenir.

Mengeu-ne! Rebeu si us plau aquesta comunió simbòlica de la fusió Terra-Home, i després ja sabreu, per sempre més, el valor i el significat moral del Pa, del nostre pa de cada dia.

Jordi ha entès avui aquella advertència que tant repeteix la mare: Tirar el pa a terra, llençar-lo o fer-lo malbé, és pecat. ¡Com no ha d'ésser més que pecat sacrilegi deixar de respectar el pa que ha nascut d'aquests grans de blat, base de tot el ritual viscut a l'era!

R. ROIG i MARQUÉS

MARCEL·LÍ PERELLÓ

Per la premsa catalana de l'Argentina i de Mèxic ens assabentem, amb retard, de la mort en aquest darrer país de Marcel·lí Perelló, esdevinguda el 4 de març darrer, després d'una breu i dolorosa malaltia.

Perelló tenia 63 anys. Era un dels supervivents del famós procés de Garraf, en 1925, quan un grup de patriotes intentà, sense èxit, fer saltar el tren reial en el qual viatjaven tota la família reial i tots els ministres de la dictadura, excepte el monstruós Martínez Anido. D'altres van morir en circumstàncies tràgiques: Jaume Comte, defensant Catalunya, la nit del 6 d'octubre de 1934; Miquel Badia, assassinat amb son germà Josep en forma no aclarida encara; Jaume Julià, en accident d'automòbil a principis de la guerra.

Marcel·lí Perelló, obrer forner, milità des de molt jove als rengles del patriotisme radical. Pertanyé a Estat Català i altres organitzacions patriòtiques. Curiosament, malgrat la seva condició obrera, no compartia gaire les inquietuds socials de la majoria dels seus companys de lluita. Tanmateix sempre estigué al lloc de combat i fou tota la vida un militant honest, modest i ple d'abnegació. Fou condemnat a trenta anys de presidi per l'atemptat de Garraf i sortí del penal del Dueso, com tots els seus companys repartits per diferents presidis, gràcies a l'enorme campanya pro amnistia que tant contribuï a portar la República. Durant la guerra dirigí el *Diari de Barcelona*, catalanitzat per segona vegada en la seva llarga vida, i també conegué els camps de França sota el govern de l'assassí Daladier.

Per damunt d'etiquetes polítiques, Perelló, com tots els seus companys de presons i presidis, morts o supervivents, fou lleial a Catalunya. Deixa als seus fills un nom honorat i tots el recordarem com un company inoblidable, malgrat asperitats exteriors que recobrien, per als indiferents, una consciència insubornable però humana.

Reposi en pau el bon patriota i rebin els seus el nostre condol emocionat.—Granier-Barrera.

JUST CABOT

El número anterior del Butlletí ja es trobava en premsa quan els diaris de Caracas van publicar la trista nova de la mort de Just Cabot.

Es cert que Cabot era conegut als països de llengua espanyola per la seva obra de traductor i, sobretot, de periodista. Però no arribava al gran públic ni la nova haurà causat gran impressió a la massa de no catalans.

Tanmateix, Cabot mereixia fama i honor. Només una modestia excessiva, una grisor voluntària, podien limitar el seu prestigi a zones reduïdes encara. Cabot, que ho sabia tot, que ho coneixia tot, que ho havia llegit tot, era un dels pocs homes de Catalunya, i segurament del món, que es va passar la vida escrivint i no va publicar mai cap disbarat. Això, que sembla natural, és en realitat difícilíssim, sobretot quan hom escriu en periòdics, encara que la producció personal sigui deliberadament limitada.

Cabot va publicar, entre altres, la traducció de l'excel·lent biografia *Saint-Just*, del francès Emmanuel Aegerter. Per cert que l'autor, agraït, li dedicà unes frases afectuoses sobre el seu goig de veure l'obra en la nostra llengua catalana, "tan apta—escrivia—per a cantar la llibertat". Fou també contista delicat, agut (*Els creients del darrer dia* és un model del gènere). Però on sobresortí fou en la tasca diària, gairebé sempre anònima, de la premsa: o bé a *La Publicitat*, on fou cap de redacció i redactava igual una crònica diplomàtica com una crítica literària o una informació qualsevol, o sobretot al setmanari *Mirador*, que fundà i dirigí sota el patrocini d'Amadeu Hurtado i els seus fills. Aquell periòdic pot encara comparar-se, amb avantatge, a manta publicació mundial, i contribuï a consolidar a Catalunya la nostra escola de periodisme europeu, de la qual, sense falsa modestia, podrien aprendre encara molts països. Sense parlar dels il·legibles òrgans falangistes que avui embruten el nostre propi país.

Algú ha pretès que Cabot era cruel en les seves expressions. Era, sí, molt càustic. Però només atacà qui ho mereixia i tampoc en això no cometé errors. Reposi en pau el bon català i rebí la seva senyora vídua el nostre millor condol.



PATRONAT de CULTURA

"TERRA FERMA"

El dia 12 del passat mes de maig es celebrà l'Assemblea General Anual del Patronat, en la qual fou elegida nova Junta. El Secretari de la Junta anterior llegí la Memòria reglamentària, que resumim a continuació:

En l'anterior Assemblea General, celebrada el dia 10 d'octubre de 1959, es va elegir la següent Junta Directiva: Dr. Carles Pi i Sunyer, President; Dr. Josep Godàs, Vicepresident; Sr. Linus Moulines, Tresorer; Sr. Gabriel Barbeta, Delegat Cultural, i Dr. Josep Miret, Secretari.

Des d'aquella data s'han realitzat les activitats següents:

Exposició amb motiu de la Diada del Llibre Català, amb un parlament de presentació pel Dr. Carles Pi i Sunyer.

Conferències: Manuel Zariquiey, "¿Són un perill les radiacions?"; Ferran Ferrer, "L'Existencialisme en el moment actual"; Taula Rodona per a la discussió de la conferència anterior; J. Sala Subirats, "Més consideracions sobre l'Existencialisme"; Lluís Flotats, "50 anys de Pintura Catalana"; J. Miret Monsó, "La Neurosi en els nostres immigrants"; Antoni Moles Caubet, parlament en l'acte de descobrir la placa amb els noms dels Presidents Honoraris del Centre (el text del qual ha estat publicat en el número del Butlletí corresponent al mes de març-abril); Lluís Flotats, "Com veig Picasso" (conferència pronunciada després de l'assemblea).

Projecció de la pel·lícula "Panorama d'unes Vacances", d'en Lluís Jordana.

Exposició de Pintors Catalans residents a Caracas.

Exposició d'aquarel·les d'en Lluís Flotats.

Adhesió a l'homenatge a Joan Maragall, que es celebra cada primer diumenge de febrer al voltant de la seva tomba, en el Cementiri de les Corts, de Barcelona.

Les subscripcions i col·laboracions d'ordre econòmic a activitats culturals figuren en l'estat de comptes que presentà el Tresorer.

Aprovada la Memòria corresponent a les activitats del període comprès entre octubre de 1959 i abril de 1961, es procedí a l'elecció de la nova Junta Directiva, la qual quedà constituïda de la següent manera: Dr. Carles Pi i Sunyer, President; Dr. Antoni Moles Caubet, Vicepresident; Sr. Linus Moulines, Tresorer; Sr. Gabriel Barbeta, vocal, i Dr. Josep Miret, Secretari.

ACORDS PRESOS

1. Delegar la nostra benvolguda consòcia Sra. Maria Gispert com a representant del Patronat de Cultura als Jocs Florals.
2. Ajudar l'Institut d'Estudis Catalans a pagar la quota que li correspon com a membre de la Unió Acadèmica Internacional.
3. Suggestir al Patronat Permanent dels Jocs Florals que els Jocs es celebrin permanentment o alternativament d'ara endavant ja bé a una ciutat del Rosselló o a l'Alguer.
4. Tractar d'augmentar el nombre de socis del nostre Patronat, molt migurat actualment en proporció als catalans residenciats a Venezuela.

* * *

El Patronat es reuneix tots els primers dijous de cada mes, a les 9 del vespre, a l'estatge del Centre Català.

EL DOCTOR EMILI MIRA I LOPEZ AL CENTRE CATALA

L'eminent psiquiatre Dr. Emili Mira i López concorregué a un senzill acte que el Patronat de Cultura "Terra Ferma" organitzà, al seu honor, en els locals del Centre Català. D'aquesta manera es donà compliment al desig de molts compatriotes que s'havia manifestat en una altra ocasió per part de la Junta Directiva del Centre, però que pel precipitat viatge del Dr. Mira no es pogué realitzar.

Presentà al Dr. Mira el Dr. Josep Miret i Monsó. Les paraules del Dr. Miret foren de gran justesa i cordialitat.

El Dr. Mira agrai l'atenció i, apartant-se per uns moments de la seva ciència on és destacada personalitat mundial, donà als concorrents una impressió viscuda de la seva darrera estada a França, on visità llargament l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya. D'aquesta reunió amb el President tregué el Dr. Mira una profunda impressió en veure i reconèixer la tasca profunda i feixuga que el President porta a cap. Finí el Dr. Mira la seva intervenció senyalant la cada vegada més marcada tendència en l'ambient peninsular a la constitució, en el futur, d'una Confederació de pobles ibèrics, on "Catalunya podria entrar amb el cap ben alt", segons pròpies paraules del Dr. Mira.

El Delegat de la Generalitat remercià el Dr. Mira i es passà a la conversa generalitzada on hi hagué un interessant canvi d'impressions entre els concorrents.

LA CONVERSA DE FLOTATS

El divendres 19 de maig, el nostre consoci i amic senyor Lluís Flotats—que tant contribueix a il·lustrar, en tots els sentits, el Butlletí del Centre—ens dedicà l'anunciada conversa **Com veig Picasso**, organitzada pel Patronat de Cultura "Terra Ferma". Amb paraula amena glossà la personalitat i la vida de l'il·lustre pintor malagueny, tan intimament relacionades amb Barcelona. Anècdotes, crítiques, apreciacions d'uns i altres, tot desfilà agradablement. Si es pogués resumir la conferència, diríem que l'actitud de l'orador davant de Picasso es condensa en una paraula: admiració.

Algunes reproduccions de Picasso, sobretot de les primeres èpoques, exposades durant la conversa, ajudaren a capir les paraules de l'orador.

★

VERSOS DE GRANIER-BARRERA

En una vetllada organitzada pel Patronat de Cultura "Terra Ferma", el dia 23 del passat mes de juny el nostre consoci Sr. Emili Granier-Barrera donà una lectura de poesies originals, aplegades sota el títol de "Paraules de Combat". En uns mots introductoris a l'acte, el Dr. Carles Pi i Sunyer es referí a la vida i a la personalitat de l'autor, home de facetes múltiples i totes integrades al servei de la nostra causa.

La lectura dels poemes s'anà desgranant en un caliu de progressiva emoció. El verb contundent i precís d'en Granier pouà en el fons col·lectiu de la nostra tragèdia i de la nostra esperança una poesia que somogué vivament la sensibilitat de tot l'auditori. Fou llargament aplaudit pels nombrosos assistents a l'acte.



Segueixen amb èxit, a càrrec de Josep Silvestre i Antoni Trichs, les audicions radiofòniques catalanes que es donen tots els diumenges, de 10 a 11 del matí, per l'Emisora CRONO-RADAR, la darrera en el quadrant.

**QUESTIONARI DE LA DELEGACIÓ AMERICANA DE LA SOCIETAT
CATALANA D'ESTUDIS INTERNACIONALS DIRIGIT ALS ADVOCATS
CATALANS EXILIATS**

1. ¿Creieu que l'aprovació de la llei sobre Compilació del Dret Civil especial de Catalunya mereix un comentari?
2. En la impossibilitat de fer-ne un estudi acurat, ¿quina mena de comentari podria fer-sen'n?
3. La manca en aquests moments d'organismes catalans adients i amb llibertat d'acció per fer-ne un estudi profund i donar un dictamen espontani, així com la manca d'una organització estatal amb autoritat per a decidir, ¿creieu que fan necessari donar a conèixer l'opinió dels catalans lliures, com som nosaltres els exiliats?
4. Han intervingut en l'elaboració elements no catalans? ¿Pot Catalunya acceptar com a idonis les persones i organismes que han imposat la llei?
5. ¿Conté la llei tots el preceptes i res més que els preceptes que els catalans s'han donat per consuetud i per la facultat que han tingut de legislar?
6. N'hi ha prou amb la voluntat d'Espanya per legislar a Catalunya?
7. ¿Creieu que Espanya està autoritzada per a tutelar la legislació i execució del Dret a Catalunya i a afirmar, fent un màxim de concessions, com van fer les Corts de la Segona República, que es pot consentir que legisli i executi si, a judici de les Corts, els catalans en són capaços?
8. Quan "la cultura espanyola ofereix en el pla internacional un espectacle de precarietat propi d'una cultura poc evolucionada" (segons carta pública recent de 200 intel·lectuals espanyols), ¿està Espanya èticament i culturalment autoritzada per a dictar la llei a una de les nacions més potents i riques de la perifèria peninsular?
9. Quin valor té en Dret la nova llei?
10. Es una llei justa?
11. ¿Creieu que si hi ha disconformitat amb el procediment i promulgació cal prendre alguna actitud? Quina fóra la més adient?
12. Els catalans han de rebutjar una llei i un jerarca que no s'han donat?
13. ¿Els catalans han de donar per vàlids uns preceptes no acceptats voluntàriament?
14. ¿Fins a quin punt estan els catalans obligats a donar-hi compliment si manquen de la facultat d'expressió de la seva voluntat?
15. ¿No és evident que la regulació de la conducta humana, o sigui el Dret, exigeix un mínim de respecte que no té Espanya amb Catalunya?
16. Si la norma fonamental de l'Espanya actual i el seu ordenament jurídic foren imposats a Catalunya per les armes, poden els catalans donar-los per vàlids?
17. Quina pot ser l'actitud dels catalans enfront de la nova llei? Acatar-la? ¿Interposar un recurs? Resistir? Rebel·lar-se?
18. A part del problema polític que Catalunya té plantejat contra Espanya, ¿podrien els catalans des d'ara adoptar una declaració de principis relativa al fet jurídic que significa la Compilació?
19. ¿No seria procedent denunciar la llei i anunciar la seva probable nul·litat, declarada pels poders legals de Catalunya, en el moment en què comenci una normalitat jurídica a la península?
20. ¿No creieu que cal fer sentir arreu del món civilitzat, davant dels organismes amb jurisdicció internacional i entre els catalans, la veu de protesta denunciant la suplantació d'un dret realitzat per l'Espanya franquista?

Teniu altres suggestions a fer?

ANTONI PEIRÍ
Cap de la Delegació

Mèxic, abril 1961.

Dr. L. JASO ROLDAN

SERVEI MÈDIC GRATUIT PER ALS SOCIS DEL CENTRE

Edifici ZARIKIAN

Puente Mohedano, alts. - Telèfon: 55.81.41

**GUIA
PROFESSIONAL
I COMERCIAL**

ADVOCATS

Dr. HELIOS CASTELLS
Santa Capilla a Mijares, 26
Edif. San Mauricio, Of. 34
Telf.: 81 27 26

Dr. JOAQUIM JUANOLA
Avinguda Urdaneta, 87
Telfs.: 55 33 08 i 54 50 41, Ext. 201
Consulta prèvia cita.

ASSEGURANCES

MANUEL MAINOU
Plaça Altamira
Edif. Excelsior, Apto. 81.
Telf.: 71 35 77.

FOTOGRAVATS

FOTOGRAVATS GOMEZ
Sur 2 - Nº 49
Esquina La Palma
Telf. 41.40.50 - 41.65.21

IMPREMTES

EDITORIA GRAFOS
Plaza Candelaria
Edif. París - Sótanos
Telf.: 55 99 13.

JOIERIES

JOIERIA SELECTION
Ramon Mani
Assortiment en medalles catalanes i joies. Telf.: 81.20.20.
Avda. Urdaneta - Esq. La Pelota.

LLIBRERIES

LLIBRERIA POLITECNICA
de Linus Moulines
Carrer Villafior - Local A
Sabana Grande - Telf.: 71 06 92.
10% descompte al socis del Centre.

MOBLES I DECORACIO

ANTONI SANMARTI
Pte. de Hierro a Roca Tarpeya.
Telf.: 41 03 63.

PERFUMS - REGALS

MARGO
Real de Sabana Grande
Edifici Celeste, local A.
Telf.: 71 08 85.

PERSIANES

Practic Tropical
Telf.: 55 11 54
Riells per a cortines
i veles d'alumini.

RESTAURANTS

CENTRE CATALA
Cobert econòmic: Bs. 4,00
Servei a la carta.
Atenció acurada.

SALONS DE BELLESA

SALO CONXITA
Avda. La Salle
Edifici Michigan
Telèfon: 55 75 82

JOIERIA I RELLOTGERIA

ORFI

Edifici Candelaria - Plaça Candelaria
Telèfon 55 02 12 — Caracas

ROVIRA-GUIX, C.A.

MOBLES - RELLOTGES - RADIOS
TELEVISORS - CUINES DE GAS
ARTEFACTES ELECTRICS

La casa millor assortida del litoral amb
ràdios i fonògrafs de transistors

Cónsul a Brillante 173 - Telèfon 6610
- M a i q u e t i a -

Llibres de text

LLIBRERIA I PAPERERIA

"El Gusano de Luz"

Avenida Universidad, 153 (Parque Carabobo)

Telèfon 55 15 38 - C a r a c a s

BEN BO
DE DEBO
L'OLI



DEMA T'AFAITARÀS AMB
PASTA D'ORLY
SENSE BROTXA

ES ANTIIRRITANT, SUAVITZA LA PELL
I NO PORTA CAUSTICS

Prova-la i en seràs consumidor
permanent

Distribuïdor:

"CREACIONES SELECTA, C. A."
Telèfon 61 - 31 - 96

Papelera Industrial S. A.

CAPITAL: Bs. 7.000.000

Fábrica Venezolana d'Envasos
de Paper i Cartró

Paperines - Bosses de paper - Sacs de paper
de dues fins a sis fulles - Capses de cartró
ondulat - Paper engomat - Paperines amb
finestra de cel·lofan i tota mena
d'embalatges de paper

LA CORTADA DE CATIA - CARACAS
TELEFONS: 81 91 01 al 81 91 09

ACADEMIA
Hispano-Venezolana

Sociedad a Trapos - Edifici Sociedad
Direcció i Administració: 2on. i 3er. pisos
Telèfon 42.71.51

Director: Professor JESÚS ABADIAS L.

ENSENYANCES:

Cursos complets de Comerç
Cursos complets de Comptabilitat
Topografia - Dibuix Tècnic
"Comptometer" - Perforació I.B.M.
Batxillerat

PASTISSERIA
LA LYONESA

de Salomó Soler

La més apropiada per als catalans, fet per
catalans i per als catalans

ESPECIALITAT EN TRUMFES GELADES,
NATES I TORRONS

ES REBEN ENCARRECS PER A CASAMENTS,
BATEIGS, etc - SERVEI A DOMICILI

FERRENQUIN A CRUZ DE CANDELARIA
NUMERO 152
— C A R A C A S —

NO S'HA FET JUSTICIA!

Fa un any, uns fets van provocar intensa emoció al país i a l'estranger: l'apallissament i tortura d'uns detinguts a conseqüència dels incidents del Palau de la Música Catalana, el 19 de maig, en intentar-se cantar el "Cant de la Senyera", durant el concert de l'Orfeó Català en homenatge a Maragall. Entre els torturats s'hi comptava el Dr. Jordi Pujol.

La realitat de les tortures era tan evident, aquesta vegada, que no la van poder amagar. L'escàndol va esclatar: mentre el general Franco i el seu govern s'allotjaven a Barcelona, uns catòlics eren torturats...

Una relació dels fets consta en les actes autoritzades pel Notari Sr. Antoni Gual (números 2.068 al 2.075 del seu Protocol), on es reproduïen les frases pronunciades pels policies de la brigada social, mentre apallissaven bàrbarament els detinguts. Recordem-ne algunes:

"Ya estamos hartos de curas". — "Los rojos hicieron una cuarta parte del trabajo, pues dejaron demasiados curas". — "La Congregación Mariana de los padres Jesuitas... sólo sirve para encubrir maniobras comunistas". — "Lo que Hitler hizo con los judíos no fue nada con lo que nosotros haremos con los catalanes". — "Los catalanes no tienen c...". — "Perro catalán. Hijo de p...". — "Dentro de un año seréis unos esclavos y nos limpiaréis los zapatos". — "Que lástima que no pudiéramos mataros a todos". — "Los catalanes estaréis más bajos que la mierda que sois".

Aquestes i altres frases semblants, i pitjors, sortien de la boca dels torturadors. Era l'explosió del mateix odi contra Catalunya del temps de González-Oliveros; el mateix d'Acedo Colunga: "mal nacidos"; el mateix de Galinsoga: "todos los catalanes son una mierda". L'odi contra la catalanitat. L'odi, a més, contra la nova joventut que assegura, amb la seva fe i presència actuant, la pròxima victòria de Catalunya, de la democràcia i la llibertat.

Ara bé: el Codi Penal castiga els policies que maltracten els detinguts. Per això, davant l'evidència dels fets, tothom es preguntà: ¿aquesta vegada, es farà justícia?

Algú va demanar als Ministres que aturessin les tortures. Fou en va. Els Ministres de l'Opus Dei callaren prudentment. Però centenars de ciutadans, advocats, sacerdots, obrers, intel·lectuals, estudiants, etc., van cursar un escrit a l'Audiència exposant els fets. El Col·legi d'Advocats de Barcelona presentà al Fiscal un document escrit. El pare del Dr. Jordi Pujol va demanar que el seu fill fos examinat immediatament pel forense, per a comprovar les lesions, segons ordena la llei. El jutge, però, incomplint, s'hi va negar. No volia complicacions...

Davant d'aquestes notícies, la indignació pública augmentà. Fou encarregat d'apauvar-la el Sr. Manuel Aznar, el substitut de Galinsoga. Així va escriure:

"Justicia, sí: toda la que la dignidad del hombre exige y la autoridad del Estado español otorga... Ahora mismo relampaguea sobre nuestro destino otra zagalarga de dictorios. ¿Por qué? Porque unos ciudadanos españoles piden justicia en Barcelona, y por ahí fuera hay quienes afirman que esa justicia es denegada. ¿Con qué derecho lo aseguran?... Tengo la plena certidumbre de que quien solicite justicia tendrá abierto un camino real hasta el Juzgado correspondiente... Justicia, sí... ¿Qué autoridad la negaría sin negarse a sí misma?"

Això deia l'ex-director del diari liberal "El Sol", l'ex-col·laborador del periòdic

nacionalista basc "Euzkadi", l'home dels múltiples canvis, càrrecs i sous...

¿S'ha fet justícia tal com anunciava el Sr. Aznar? Responem: NO.

Es cert que la querella del pare del Dr. Pujol i els escrits i denúncies van arribar al Jutjat. Però, aquí s'acabà "el camino real". Aquí començà una història vergonyosa que el Sr. Aznar no ens ha contat ni ens contarà des de "La Vanguardia Española". Nosaltres el desafiem a fer-ho.

Van passar mesos. I un dia de febrer, la premsa espanyola, exultant, va anunciar el sobreseïment lliure dels policies acusats: la querella, les tortures, les lesions, els escrits del Col·legi d'Advocats i de centenars de signatures, tot no havia estat res més que "un complot comunista". Contra aquesta absurda versió va protestar el Col·legi d'Advocats en una enèrgica nota que, naturalment, no ha publicat la premsa, però que hom pot llegir a la circular nº 300 del Col·legi.

L'únic diari que va callar el sobreseïment fou "La Vanguardia". Per què? Senzillament, perquè el Sr. Aznar coneixia les irregularitats gravíssimes del sumari. Ell, abans tan cridaner, ara es deia: "más vale no meneallo".

El Sr. Aznar sabia coses molt greus. Per exemple: que el Jutge de guàrdia es negà a fer reconèixer el Dr. Pujol i cap altre lesionat immediatament com exigeix la llei; que el Dr. Pujol no fou reconegut pel forense fins més d'un mes després de la tortura; que d'altres no ho foren fins 50, 110 i, àdhuc, 180 dies després dels fets, o sigui, quan el jutge estigué convençut que les lesions no havien deixat rastre; que el jutge no va fer cap cas dels certificats mèdics presentats; que el metge de la presó declarà haver vist hematomes en el cos del Dr. Pujol quan ingressà a la Model; que el jutge es negà a practicar moltes de les proves demanades, i, finalment, sabia que les irregularitats del Jutge eren tan greus que va ésser amonestat pels seus superiors.

NO S'HA FET JUSTICIA! Aquesta és la veritat. I perquè tothom pugui comprovar-ho, reclamem que es publiqui la totalitat de la causa nº 290-1960 instruïda pel Jutjat nº 14 de Barcelona.

Si s'ha fet justícia, ¿quin inconvenient hi ha a publicar-la?

A nosaltres no ens fa por la veritat.

Aquest sobreseïment lliure no ha constituït als ulls de ningú cap rehabilitació de la policia. Ben al contrari: constitueix una nova violació dels drets humans i dels principis cristians, i justifica una vegada més les paraules que el Dr. Jordi Pujol va pronunciar davant del Consell de Guerra.

NO S'HA FET JUSTICIA!

Però mestrestant Jordi Pujol i Francesc Pizón —aquest amb 67 anys d'edat— fa un any que estan empresonats, condemnats a set i tres anys de presó, per haver estat capdavanter de la campanya cívica contra Galinsoga.

Podem tolerar això?

Un deure elemental ens obliga a demanar, a exigir, la seva llibertat, perquè també tots nosaltres participarem en aquella campanya. ¿No és just que ells paguin per tots!

¿No oblidem, ciutadans, els nostres presos!

VISCA JORDI PUJOL!

VISCA FRANCESC PIZÓN!

VISCA CATALUNYA!

Barcelona, maig de 1961.

EL DIA DE LA MARE

Anomenar la mare és, en si, la felicitat més gran que pot sentir un fill. Aquesta paraula ens omple d'amor el cor, en pensar que per damunt de tot, per damunt de tot allò més estimat, és la suprema expressió de tot bon fill que sap estimar-la, que té el deure d'estimar-la.

Ella, com nosaltres, ha estat petita, com nosaltres ha tingut la seva mare i, com nosaltres, l'ha estimada.

Avui, que moltes mares tenen la seva mare morta, no l'obliden, no l'obliden pas. Per qualsevol pena o sofriment que puguem tenir, exclamem: ¡Mare meva, mareta meva...! No hi fa res que sigui morta per recordar-nos de la mare. El seu record ens acompanya, tant en vida com en mort. Ens és estimat, sagrat i venerat, en tot moment, a tota hora.

La veu o l'alè de la mare ens fa sentir en aquest món com de l'altre. Repercut continuament en tots els minuts que van corrent de la nostra vida; com una alenada en companyia que no ens deixa mai. I en el curs de la nostra existència, grans o petits, petits o grans; en malalties, o bé amb sofriments morals i materials, sempre trobem la mare. Si és viva, per ajudar-nos i reconfortar-nos en dolors o en alegries.

Ella no es queixa. Mai no plora. Porta les seves penes a la caixa del seu cor. I si alguna vegada la pena és molt forta, s'amaga en algun lloc per plorar sola, desgranant el rosari del seu dolor.

No vol que els seus fills vegin les seves llàgrimes. Necessita fer el cor fort, no vol dar-los turment, encara que el seu cor plori...

Té la virtut d'una santa que els dona ànims a mans plenes. Ella sap que la vida és crua i que s'ha de sofrir. I en els moments de prova es reconcentra en la nau de la seva esperança per un demà millor... Per una vida més dolça.

Avui, en aquest dia en què les mares, els nens i les nenes, homes o dones, joves o vells heu acudit a aquesta fraternal comunió familiar que en podríem dir d'una sola família, honrem la mare amb el nostre cor batent de sentiment. Viva o morta. Perquè la flama d'aquest amor tan viu que ens ha donat l'existència sigui avui, demà i en tota la continuïtat del segle l'immortal amor dels fills per la seva mare.

J. C.

CONSULTORI MÈDIC

Doctor

Ramon Espinassa Massagué

De les Universitats de Barcelona (Catalunya)
i Caracas

Sabana Grande, edifici Celeste, segon pis.

Al costat de les Galeries Bolívar

— C A R A C A S —

DOCTOR

Joaquim Juanola i Massó

ADVOCAT

AVINGUDA URDANETA, 87

TELÈFONS: 55.33.08 i 54.50.41

Extensió 201

Consulta prèvia cita

Dr. CARLES COSTA

ODONTOLEG U.C.V.

AV. PRINCIPAL DE LAS MERCEDES

RESIDENCIA LAS MERCEDES. APT. A-6

TELEFON: 32.15.40

SERVEI DE BAR I RESTAURANT del

CENTRE CATALÀ

S'OFEREIX A LA COLÒNIA CATALANA,
AMANT DEL BON MENJAR,
AMB ELS PLATS TÍPICS
CATALANS I UN EXTENS
SERVEI A LA CARTA

TAMBÉ TROBAREU
AL BAR DEL CENTRE
LA MILLOR COL·LABORACIÓ
PER A CELEBRAR LES VOSTRES
BODES, FESTES I RECEPCIONS
COBERT ECONOMIC A 4,50 Bs.

Dr. J. MIRET i MONSÓ

Neuropsiquiatre - Psicotecnòleg

Ex-Prof. A. de la Univ. de Barcelona

Ex-Prof. de la Univ. Los Andes

Prof. de la Univ. Cat. Andrés Bello

CLINICA CARABOBO - Parc Carabobo

Cantonada Ño Pastor - Tel. 55 40 89

FARMÀCIES

C o c h e

i

Santa Filomena

estan al servei de tots els catalans

Excel·lents articles de tocador

Famosos perfums francesos

TELÈFONS: 69 00 77 - 69 07 10

"CHARCUTERIA" - CANSALADERIA

La Montserratina

De Cristo a Córdoba - Edifici Europa
(prop del Nuevo Circo)

Botifarres: Crua, Blanca, Negra i Catalana
Foie Gras, Pernil, Fuet, Morrales de Ceba i
Arròs - Porc fresc - L'estil de Catalunya.

Llomillo ben polit - Carn magra,
Costelles, etc.

SERVEI RÀPID A DOMICILI PEL
TELEFON 55 57 81

Si un bon descans voleu trobar i dormir a gust tota
la nit, només heu de procurar trobar el

CONFORT

"SIMMONS"

Els millors matalassos
del món

Comercial "Bogar"

Matalassos i coixins
de goma, spum i cotó

MOBLES MODERNS

— Sofàs - Butaques - Llits - Útils per a la Casa —

Avenida Lincoln - Sabana Grande

Edif. Benedetti - Tel.: 71 62 77